

Uddrag af stud.teol. Vera Amagensias Dagbog

Af cand.mag., stud.teol. Marie Winther Sall

Mandag begynder

Min uge starter først mandag eftermiddag – undervisning fra 13-15. Det er herligt, for så kan man strække weekenden lidt. Jeg nyder at sove længe, mens lyset langsomt siver ind under gardinerne og fordriver mørket og søvnen. Bare ikke lige i dag. Jeg skal aflevere en porteføljeopgave klokken 12. Mit vækkeur ringer og tvinger mig ud på cyklen og afsted mod fakultetet. Jeg følges med resten af København forbi Rådhuspladsen, hvor uret slår, som det altid gør, til tiden.

Cyklen parkeres under Hobbit-bakken, ind igennem svingdøren, forbi statuen af Kierkegaard, igennem Vandrehallen, til højre mod Markedspladsen og til venstre helt ned til Tabernaklet, studenternes helle.

Tabernaklet er altid hyggeligt og fyldt med lys. Det er et godt sted at sætte sig, hvis man gerne vil distraheres af venner, der kommer ind og hænger deres jakke – eller hvis man vil inddrages i diskussioner om Paulus' motiver for sit brevskriveri. Det er måske ikke det mest effektive sted at sidde og koncentrere sig, men suverænt det hyggeligste. Jeg finder en ledig stol, der ikke vipper for meget, og sætter mig.

Trods velkomne distractioner bliver opgaven færdig og sendes afsted til underviser, der om en uges tid vil sende den tilbage med sine kommentarer, og så er vi klar til den næste: opgavernes evige kredsløb.

Med pligterne opfyldt er det tid til frokost. Jeg bevæger mig ad administrationsgangen til Juras kantine, der har fænomenale falaffer. På vej tilbage til teologi ser jeg, at Fagrådet står klar med Kaffe og K(l)age. Her giver de en kop kaffe og en småkage, og vi kan komme med stort og småt, der irriterer os herude på fakultetet. Jeg har ikke nogen klager i dag – medvind på cykelstjerne er vist uden for Fagrådets sfære.

Mens Alan hælder kaffen op til mig, fortæller han om denne måneds Dialogforum, hvor de snakkede om indeklima og Tabernakel-møbler med ledelsen; det overrasker mig, jeg vidste ikke, at ledelsen hver måned satte tid af til at mødes med de studerende og sikre, at begge parter ved, hvad de andre går og døjer med.

Jeg takker Alan for kaffen, som jeg tager med til min forelæsning. Kaffe er strengt nødvendigt, når man en mandag eftermiddag skal diskutere messiashemmeligheden i Markusevangeliet.

Tirsdag med parafrase

Tirsdag er der intet glimt af weekenden tilbage, jeg starter klokken 8 – og så er man jo i gang. Det er knapt lyst, da jeg kæmper mig over Langebro i silende regn. Cyklen parkeres under Hobbit-bakken, ind igennem svingdøren, til venstre ved statuen af Kierkegaard og ind i auditoriet af samme navn, af med regntøjet, på med uldtrøjen, frem med den bærbare. Nu er jeg så småt ved at være vågen nok til at lære, hvem “Markus” mon kan have været.

Trods en lyngennemgang af indicierne bliver konklusionen, at han nok var den, der skrev det meste af det såkaldte Markusevangelium. Præcis hvor og hvornår han gjorde det, er der til gengæld mange bud på.

Jeg sætter mig i Vandrehallen indtil frokost og finder et par venner, der gerne vil være med til at oversætte 1 Mos 1,1-20. Hebraisk er altid bedst sammen med venner, det er et sprog, der skal tales om for at få mening ud af det.

Vi holder os selv ved ilden, til klokken slår 12, og så har vi også fortjent en frokostpause. I dag har jeg madpakke med – kold pizza fra i går aftes, det er noget af det lækreste.

For at hjælpe på fordøjelsen trodser Sasja, Jørgen og jeg de grå skyer og går en tur igennem de grønne bakker ad grusstien, ud forbi DR Byen, og nyder den friske luft. Vi drister os over vejen til Fælleden, men må indse, at hvis vi ikke vil gå i mudder til knæene, må vi vende om. Så det gør vi. Tilbage igen, ind ad svingdøren, forbi Kierkegaardstatuen, igennem Vandrehallen, ind på Markedspladsen og op ad vindeltrappen, hvor vi finder et ledigt lokale. Her mødes vi med Tove og Susanne. Så er læsegruppen

samlet, sådan da, Line og Søren er med over Zoom, ellers kunne det ikke lade sig gøre. Heldigvis er vi eksperter i Zoom.

Sammen kaster vi os over at lave en parafrase af Markusevangeliets første bespisningsunder. Parafrasen skal præsenteres i næste uge. Selvom der fra start kom syv forskellige forslag, vil lykken, at vi hurtigt bliver enige om den parafrase, vi vil præsentere. Til den valgte parafrase tilføjer vi hurtigt lidt nær- og fjernkontekst. Med lettede smil ønsker vi hinanden tak for kampen, inden vi går hver til sit.

Jeg går dog ikke så langt, der er foredrag i Teologisk Forening i aften, så jeg finder mig en færdigsalat i den nærmeste butik, og da den er spist, sætter jeg mig og læser, indtil uret viser halv syv.

Vi mødes på Markedspladsen til et foredrag om kirken og digtning. I pausen køber jeg et glas vin i TeoBar, inden vi sætter os igen til spørgsmål og samtale. Således opløftet cykler jeg hjem i mørket under tunge skyer, regnen er heldigvis holdt op.

Onsdag og biernes summen

Onsdag er jeg blændet af solen, da jeg endnu en gang cykler over Langebro. Cyklen parkeres under Hobbit-bakken, ind igennem svingdøren, forbi statuen af Kierkegaard, ind i Vandrehallen og til venstre ind i Grundtvig-auditoriet. Her er dejlig varmt, når solen står ind ad de høje vinduer. Solen bliver dog hurtigt lukket ude af mørke gardiner, så det varme lys ikke formaster sig til at blænde for projektorens kolde stråler, der projicerer PowerPoint slide efter PowerPoint slide op på lærredet.

Til frokost mærker vi, at foråret for alvor har meldt sin ankomst. Mine venner og jeg sætter os på bænkerne ved græsset,

klar til et D-vitaminboost i den genopstandne sol. Jeg henter hurtigt min spegepølse fra køleskabet i studenterkøkkenet og smører en rugbrødsmad, som jeg tager med ud under åben himmel. Snakken går, og glæden over de første varme stråler gennemskinner alt.

Bilaugets bier summer roligt omkring os og viser stolt deres spritnye pollenbukser frem, inden de flyver tilbage til staderne med deres dyrebare last. Det er et forårstegn, der ikke er til at tage fejl af.

Vi nyder solen, indtil vi ikke kan trække den længere, tre timers forelæsning følger om den første skabelsesberetning. Tre timer lyder måske af meget, men når man har så passionerede undervisere, som vi har her på fakultetet, så går tiden let, selvom solen lokker. En kop kaffe og en kokostop fra cafeen hjælper også med at holde energiniveauet oppe.

Efter endt undervisning går turen hjem på kollegiet til lidt aftensmad og så tilbage til Teo til Trosforums foredrag om eksorcisme – aldrig er Kierkegaard-auditoriet set så propfyldt af mennesker. Der er ikke engang det mindste koldt, måske er emnet også med til at varme sindene. Efter et foredrag, et glas vin og en livlig diskussion kører cyklen hjem igen, mens stjernerne glimter svagt på fløjls Himlen over Langebro.

Torsdag med treenigheden

Jeg har skema fri torsdag og starter dagen derhjemme med at læse til min næste porteføljeopgave. Op ad dagen må jeg alligevel ud på fakultetet; bøgerne, som jeg skal bruge, befinder sig derude og er ikke til hjemlån.

Cyklen parkeres under Hobbit-bakken, ind igennem svingdøren, forbi statuen af

Kierkegaard og ind i Vandrehallen, hvor jeg ser et par af mine medstuderende og slår mig ned med dem. De sidder med dogmatikteksterne, og det burde jeg jo også, så jeg finder *Confessio Augustana* frem, porteføljeopgaven må vente. Sammen får vi snakket os frem til, hvordan treenigheden må hænge sammen, så er det bare at huske vores åbenbaring indtil undervisningen i morgen.

Vi stopper efter et par timer og bevæger os hen til Markedspladsen, hvor Arken holder udgivelsesreception med et glas vin og saltstænger. Denne udgave handler om naturen, et emne, hvis bredde afspejles smukt i de mange indlæg i tidsskriftet, skrevet af dedikerede studerende og alumner, undervisere og emeritusser. Det er imponerende, hvor meget dedikation vores lille fakultet kan mønstre. Da bladet er blevet præsenteret, flytter vi snakken ud i solen, men skyerne trækker sig sammen, og kulden minder mig om, at jeg jo egentlig kom herud for at læse i de stavnsbundne bøger.

Jeg finder tre solide kommentarer på hylden og – efter at have byttet dem ud med en lille hvid seddel i et rødt chartek – sætter jeg mig i læsesalen ved Vandrehallen og gør alvor af det. Læsesalen er stedet, hvis man ikke vil distraheres, og det har jeg simpelthen ikke tid til at ville lige nu. Efter et par timer er det tyndet gevaldigt ud blandt mine medstuderende, og jeg beslutter mig for at sætte bøgerne tilbage og køre hjem, inden mørket falder på.

Fredag slutter i Tabernaklet

Fredag er en rolig dag, jeg starter dagen ved flygelet på Markedspladsen. Gudrun spiller for, mens vi andre griber efter højskolesangbøgerne – de nye mørkeblå. Tre

glade sange hilser foråret velkommen. Over noderne smiler vi til hinanden, glæden ved sangen og solen er næsten til at tage og føle på, og vi jubler indvendigt over at dele den med hinanden.

Vi har lyst til at fortsætte i vores lille sangbøbbel, men pligten kalder. Underviserne haster til deres kontorer for at finde computere og bøger, inden de om ganske få minutter skal stå foran os studerende og udlægge diverse sandheder – eller tilnærmelser dertil. Jeg haster til Grundtvigauditoriet (hvad kunne være mere passende efter en morgensang?). Her hører vi om kristologien i *Confessio Augustana* og erfarer, at Helligånden ikke har fået sin egen artikel, men indordnes under artiklen om Kristus.

Klokken 12 haster jeg til kantinen. Rygtet har spredt sig over hele Søndre Campus: der er flæskestegssandwich i dag. Kantine åbnede klokken 11, og igennem glasvæggene så jeg masserne komme strømmende igennem Vandrehallen – ligesom gnuerne der græsser i kløf-

ten i en populær tegnefilm om en firbenet kongefamilie. Gnuerne har gjort deres arbejde grundigt, og jeg må ændre mine forventninger, smørrebrød med fiskefilet er heldigvis også godt.

Efter en dejlig lang frokost haster vi mod fodboldbanen, hvor vores ivrige FC Climacus skal spille mod de andre. Solen skinner, snakken går, og bolden flyver i mål – oftere i deres end i vores.

I sejrstrus går processionen tilbage til Tabernaklet, hvor der kommer øl på bordet, tak TeoBar. Snakken går lystigt, vekslende mellem ugens mysterier i form af obskure græske verber og weekendplaner, der intet har med hverken soterologi, eskatologi, filologi eller nogen som helst andre -logier at gøre. Jeg skal slappe af, ses med venner og familie, og nåja, så lige et smut forbi det lille hus med tårnet og klokkerne, hvor jeg bliver mindet om virkeligheden, som venter mig på den anden side af studierne.

Således fornyet ser jeg frem til mandag morgen.

Kender du Grundtvigs Værker?

En online tekstportal, hvor førstetrykkene af N.F.S. Grundtvigs tekster ligger frit tilgængeligt. Tekstkommentarer forklarer de mest uforståelige ord, og introduktioner til hver tekst er skrevet af Grundtvigforskere. Det kan alt sammen downloades som pdf.

Udgaven kan bruges af alle, lige fra forskere, studerende og præster til almindeligt interesserede læsere af Grundtvigs forfatterskab.

To gange årligt udvides udgaven med nye tekster. Ved færdiggørelsen i 2030 vil den indeholde ca. 1000 af Grundtvigs værker. Se mere her: www.grundtvigsværker.dk